

30 SERİ NOLU BELEDİYE GELİRLERİ KANUNU GENEL TEBLİĞİ

Belge türü	Tebliğ
Kanun	BELEDİYE GELİRLERİ KANUNU
Tebliğ grubu	BELEDİYE GELİRLERİ KANUNU GENEL TEBLİĞLERİ
Sayı	25342
Tarih	10.01.2004
Sıra no	30

2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun çevre temizlik vergisine ilişkin mükerrer 44 üncü maddesi, 5035 sayılı Kanunun 41 inci maddesiyle yeniden düzenlenmiş olup, maddenin uygulanmasında dikkate alınması gereken hususlar aşağıda açıklanmıştır.

I- VERGİNİN KONUSU VE KAPSAMI

Maddenin birinci fıkrası, verginin konusunu ve kapsamını belirlemektedir. Anılan fıkra hükmüne göre, belediye sınırları ve mücavir alanlar içinde bulunan ve belediyelerin çevre temizlik hizmetlerinden yararlanan konut, işyeri ve diğer şekillerde kullanılan binalar çevre temizlik vergisine tabi bulunmaktadır. Boş bulunan, dolayısıyla hiçbir şekilde kullanılmayan binalar, 1.1.2004 tarihinden itibaren çevre temizlik vergisine tabi tutulmayacaktır.

Maddenin birinci fıkrasında geçen, "Çevre temizlik hizmetinden", bu madde kapsamındaki konut, işyeri ve diğer şekillerde kullanılan binalarda yeme, içme, kullanma, büro ve benzeri faaliyetler sonucu veya park ve piknik alanları gibi yerlerde oluşan ve çevrenin kirlenmesine neden olan her türlü çevresel atıkların, çevre ve insan sağlığına olumsuz etkilerinin önlenmesi için düzenli bir şekilde toplanması, taşınması, geri kazanılması, düzenli depolanması ve bertarafı suretiyle çevreye ve insan sağlığına zararsız hale getirilmesi ve bu suretle ekonomiye katkı sağlama işlemlerinin tümünün veya birkaçının anlaşılması gerekir.

II- VERGİYE TABİ OLMAYAN BİNALAR

Maddenin ikinci fıkrasında, çevre temizlik vergisine tabi olmayan binalara yer verilmiştir. Buna göre; genel ve katma bütçeli idareler, il özel idareleri, belediyeler, köyler, bunların kuracakları birlikler, darülaceze ve benzeri kuruluşlar ve üniversiteler tarafından münhasıran hizmetlerinde kullanılan binalar, Kızılay Genel Merkezi ile şubeleri ve kampları, kredi ve yurtlar kurumuna ait öğrenci yurtları ile umuma açık ibadet yerleri, karşılıklı olmak şartıyla elçilik ve konsolosluk hizmetlerinde kullanılanlarla elçilerin ikametine mahsus olan binalar, milletlerarası kuruluşlar ve bunların temsilcilikleri tarafından kullanılan binalar ile bunların müstemilatı çevre temizlik vergisine tabi olmayacaktır.

Darülaceze ve benzeri kuruluşlar kapsamına, düşkünler evi, yetimhaneler, huzurevleri, Çocuk Esirgeme Kurumu ve korunmaya muhtaç çocukları koruma birliklerine ait çocuk yurtları gibi sosyal yardım kuruluşları girmektedir.

Yukarıda belirtilenlere ait olup da başkaları tarafından kullanılan binalar vergiye tabi olacaktır.

Örneğin, (A) İl Özel İdaresinin sahibi bulunduğu işyerini her hangi bir şahsa veya kuruma kiraya vermesi, katma bütçeli bir idare olan Karayolları Genel Müdürlüğünün sahibi bulunduğu lojman binalarını mensuplarına tahsis etmesi halinde, kiraya verilen iş yeri ile lojman olarak tahsis edilen bu binalar, çevre temizlik vergisine tabi tutulacaktır.

III- MÜKELLEF

Maddenin üçüncü fıkrasına göre verginin mükellefi, her ne sıfatla ve ne şekilde olursa olsun binaları kullanan gerçek ve tüzel kişilerdir.

Barınma amacı ile oturlan, dolayısıyla konut olarak kullanılan yerlerde, içme veya temizlik için su kullanan gerçek ve tüzel kişilerle belediyeler veya büyükşehir belediyesi bulunan yerlerde ise su ve kanalizasyon idareleri arasında bir hizmet sözleşmesi yapılmakta ve hizmet sözleşmesi yapan bu gerçek ve tüzel kişiler de "Abone" olarak adlandırılmaktadırlar.

Dolayısıyla konutların vergilendirilmesinde, kullandıkları konuta ait su aboneliği bulunanlar, çevre temizlik vergisinin de mükellefi olup, adlarına su bedeli ile birlikte tahakkuk edecek çevre temizlik vergisini de ödemekle yükümlü bulunmaktadır.

Bu metin Mevzuat Bankası (mevzuat.vergibulustayi.com) aracılığıyla gib.gov.tr arşivinden alınmıştır. Resmî işlemlerde Resmî Gazete metni esastır. — 16.09.2026